

окрузі Багран (Гільменд), де в результаті авіа удару, спрямованого проти двох польових командирів загинуло та було поранено від 200–300 осіб [1, с. 96].

Отже, вивчення операцій НАТО в Афганістані від 2002 до 2007 року підкреслює складність ведення війни проти груп терористів та повстанців у місцевому контексті. Військові дії виявилися важливим елементом стратегії міжнародного співтовариства у боротьбі за стабілізацію Афганістану. Однак успіхи цих операцій були тісно пов'язані зі співпрацею з місцевими силами, а також з політичною та економічною реконструкцією країни.

ЛІТЕРАТУРА

1. Мукімджанова Р.М. Держави Центральної Азії і їх південні сусіди. *Схід*. 2006. № 4.
2. Нікольський М. Операція «Анаконда» та її наслідки для НАТО <http://www.airwar.ru/history/locwar/afgan/anakonda/anakonda.html> (дата звернення: 02.04.2024).
3. Новини НАТО. Випуск №2/2003. Відділ громадської дипломатії штаб-квартири НАТО. Брюссель, Бельгія. 2003. URL: <https://www.nato.int/docu/other/ukr/novini/2003/0303.pdf> (дата звернення: 02. 03. 2024).
4. Операції та місії НАТО http://www.nato.int/cps/ru/natolive/topics_52060.htm (дата звернення: 02. 04.2024).

ЕКОНОМІКА КОЗАЦЬКИХ ПОЛКІВ СЛОБІДСЬКОЇ УКРАЇНИ У XVII – ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ XVIII СТОЛІТТЯ

Кобилко Олена

Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка
магістрантка

Науковий керівник: Крижанівський Віталій Михайлович

старший викладач ГНПУ ім. О. Довженка;

провідний науковий співробітник

Центрального державного історичного архіву України (м. Київ)

Слобідська Україна представляє собою унікальний регіон, де у другій половині XVII – XVIII столітті функціонували особливі козацькі полки, що відіграли надзвичайно важливу роль у заселенні території та захисті від нападів кочовиків. Починаючи з середини XVII століття, почали формуватися нові військові угруповання, відомі як слобідські козацькі полки.

Економічний побут переселенців-слобожан залежав від тих обставин життя, в яких вони опинилися у Слобожанщині, тобто від природи цієї країни й історичних обставин життя. Гійом де Боплан у «Описі України» пише про ремесла козаків, що жителі вправні у виробництві селітри та виготовленні високоякісного гарматного пороху. Жінки займаються прядінням льону і вовни, з яких виготовляють тканини для щоденного вжитку. Усі жителі вміють добре обробляти землю, сіяти, жати, пекти

хліб, готувати різні м'ясні страви, варити пиво, мед, горілку, а також виготовляти брагу та інші алкогольні напої [2].

Головним промислом слобожан було землеробство. Козаки обробляли землю, вирощуючи зерно та інші сільськогосподарські культури. Важливими культурами були пшениця, ячмінь, овес, а також виноград та фрукти. Збір врожаю забезпечував козаків продуктами харчування, а також можливістю для торгівлі з іншими областями [1, с. 129].

Садівництво на Слобожанщині зазнавало значного розвитку. В основному місцеві мешканці віддавали перевагу вирощуванню яблунь, груш та винограду. У Охтирському Троїцькому монастирі налічувалося чотири сади, один із яких був виноградний. У Зміївському козацькому монастирі було відомо двадцять садів, а в Сумському Успенському монастирі – сім. На Святогорському монастирі розташовувався вражаючий яблуневий, грушевий та виноградний сад із чотирма сотнями лоз [3, с. 57].

Скотарство також було поширеним заняттям серед козаків. Вони вирощували велику різноманітність тварин, включаючи вівці, велику рогату худобу та коней. М'ясо, молоко та інші продукти тваринництва були важливими для забезпечення харчування козаків та їхніх родин.

Ремесла розвивалися в козацьких слобідських полках через потребу у різноманітних товарах та послугах. Козаки виготовляли знаряддя праці, зброю, одяг, посуд та інші предмети для власного використання та продажу. Ремісничка майстерність часто передавалася з покоління в покоління, і кожен майстер мав свою спеціалізацію.

Торгівля також грала важливу роль у економіці козацьких слобідських полків. Козаки обмінювались продуктами свого господарства та ремесловою продукцією на інші необхідні товари. Торгівля відбувалася як у межах полків, так і з іншими регіонами та країнами через річкові маршрути та ярмарки.

Одним з важливих джерел доходів для козацьких слобідських полків були військові походи. Вони здійснювались як самостійні експедиції, так і у рамках участі у війнах чи конфліктах. Захоплення територій, здобич та військові данини приносили полкам значні прибутки. Загалом, економіка козацьких слобідських полків була мінливою та адаптивною, відповідаючи на зміни в умовах та потребах. Вона відіграла ключову роль у підтримці самодостатності та незалежності цих унікальних громад.

ЛІТЕРАТУРА

1. Багалій Д. Історія Слобідської України. Харків: Основа, 1990. 258 с.
2. Боплан Г. Опис України. URL: <http://litopys.org.ua/boplan/opys.htm> (дата звернення: 04.04.2024).
3. Гандзюк Н. Козацтво слобідської України (середина XVII – XVIII ст.). URL: <https://cutt.ly/Nw8Ir1nF> (дата звернення: 04.04.2024).